

HISTORIA

SOSNOWIECKIEJ SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ

SKROMNE POCZĄTKI | LATA ROZKWITU | NA PRZEŁOMIE WIEKÓW | TROCHĘ STATYSTYKI

SKROMNE POCZĄTKI

NASZ DOM

"...Miałem 30 lat, pracowałem na kopalni Milowice i wraz z rodziną mieszkaliśmy jako sublokatorzy w pokoju, który nie miał więcej niż 20 metrów kwadratowych..." - wspomina Lech Piotrowski, jeden z najstarszych członków Spółdzielni. ...Wyczytałem w prasie, że w innych miastach powstają przykładowe Spółdzielnie Mieszkaniowe. Porozmawiałem z kolegami i razem poszliśmy do Dyrektora kopalni zapytać co myśli o założeniu Spółdzielni..."

I tak to się właśnie zaczęło. Od małych przykładowych powstających głównie przy kopalniach spółdzielni mieszkaniowych. Mimo niezaprzeczalnych osiągnięć nie mogły one jednak rozwiązać problemu mieszkaniowego w mieście. Wtedy właśnie zrodziła się myśl o utworzeniu spółdzielni międzyzakładowej.

19 stycznia 1958 roku odbyło się historyczne zebranie założycielskie, na którym powołano do życia Międzyzakładową Spółdzielnię Mieszkaniową - "NASZ DOM" i wybrano jej pierwsze władze. Pierwszym Prezesem MSM "NASZ DOM" został wybrany Zdzisław Stanek.

PIERWSZE MIESZKANIA

Początki były bardziej niż skromne: Spółdzielnia liczyła 88 członków i dysponowała jednym budynkiem przy ulicy PCK - wykupiono go na korzystnych warunkach od Miejskiej Rady Narodowej w Sosnowcu. Zamieszkało w nim 45 rodzin. Następny budynek, rok później, również został wykupiony od miasta w trzypiętrowym bloku przy ulicy Dąbrowszczaków zamieszkały kolejne 32 rodziny. Spółdzielców przybywało powolutku, przede wszystkim dlatego, że mieszkania spółdzielcze były droższe niż zakładowe. Jednak po roku było ich już 145, a po czterech latach 462 - z czego 221 mieszkało już w budynkach Spółdzielni.

W 1960 roku wybudowano pierwszy spółdzielczy blok: przy ulicy Przyjaciół Żołnierza oddano lokatorom 56 mieszkań. Potem wykupiono jeszcze od miasta punktowiec przy ulicy Cedlera, oddano kolejne budynki przy ulicy Orlej - Bema, a w 1963 roku rozpoczęto budowę pierwszych spółdzielczych osiedli przy ulicy Sobieskiego i 1 Maja.

Pierwsze lata działalności Spółdzielni to także okres częstych zmian w jej władzach - w 1959 roku Przewodniczącym Rady Nadzorczej zostaje Sylwester Kotwicki, a członkami są:

- Jerzy Straszak,
- Czesław Szerementa,
- Janusz Cyrol,
- Janusz Kasprzyk.

Rok później skład uzupełniają :

- Bogumił Czekaj,
- Kazimierz Deja,
- Ryszard Miszczyk,
- Henryk Nowak
- Włodzimierz Piotrowski.

W 1961 roku przewodniczącym zostaje Ryszard Deja, natomiast Prezesem Zarządu - do 1962 roku jest Zdzisław Stanek. Jego następcami będą- Jerzy Machniak i Leszek Rudzki.

WIZYTÓWKI MIASTA

Z biegiem lat działalność inwestycyjna Spółdzielni nabiera rozpędu. Coraz rzadziej buduje się domy tzw.: systemem gospodarczym i plombowym. Rozwijający się przemysł wkracza również na place budowy, a Spółdzielnia staje się najpoważniejszym inwestorem w Sosnowcu.

W 1963 roku jest przodującą Spółdzielnią w województwie katowickim, zbiera nagrody i wyróżnienia za dynamiczny rozwój - m.in.:

- Sztandar Przechodni we współzawodnictwie międzyzakładowym.
- Złotą Odznakę Zasłużonemu w Rozwoju Województwa Katowickiego.

Spółdzielcze osiedla np.: osiedle Piastów - stają się wizytówkami Sosnowca, są najlepiej zagospodarowane. Obok domów powstają sklepy, punkty usługowe, przedszkola, szkoły, kluby, kawiarnie.

Po 10 latach istnienia Spółdzielnia "Nasz Dom" dysponowała już 1158 mieszkaniami, których łączna powierzchnia wynosiła 56 tysięcy metrów kwadratowych. Ale choć mieszkań stale przybywało, kolejka chętnych była wciąż długa.

ZAGŁĘBIE

Lata 60 i 70, to okres najdynamiczniejszego rozwoju Sosnowca. Było to wynikiem ówczesnej polityki, kładącej nacisk na rozwój przemysłu ciężkiego i górnictwa. Nic więc dziwnego, że miasto umocniło swoją pozycję głównego ośrodka przemysłowego Zagłębia. Przy niemal wszystkich zakładach działały wówczas niewielkie spółdzielnie mieszkaniowe, ponieważ jednak przedsiębiorstwa budowlane preferowały tzw. uprzemysłownione formy budownictwa, wolały współpracować z silnymi i dużymi inwestorami. Zapewne właśnie to legło u podstaw projektu powołania drugiej spółdzielni mieszkaniowej w Sosnowcu. W połowie stycznia 1963 roku Dąbrowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego podjęło decyzję o przyłączeniu 10 małych spółdzielni i utworzeniu Międzyzakładowej Spółdzielni Mieszkaniowej "Zagłębie".

W jej skład weszły:

- SM "Wspólna Praca" przy kopalni "Sosnowiec"
- RSM "Lokatorska" przy kopalni "Generał Zawadzki" w Dąbrowie Górniczej
- RSM "Radość" przy kopalni "Czerwona Gwardia"
- RSM przy kopalni "Klimontów"
- RSM "Zgoda" przy kopalni "Mortimer Porąbka"
- RSM "Nasza Praca" przy kopalni "Niwka - Modrzejów"
- RSM "Październik" przy kopalni "Kazimierz Juliusz"
- SM "Górnik" przy kopalni "Milowice"
- RSM "Rozwój" w Grodźcu.

Już w chwili utworzenia była to jedna z największych spółdzielni w kraju - obejmowała swoim zasięgiem osiem miast. Liczyła 1929 członków, posiadała 46 budynków dysponując 788 mieszkaniami. Przewodniczącym Zarządu nowej Spółdzielni został Marian Las, a jego zastępcą Antoni Jędrusik, zaś w 1972 roku jego miejsce zajął Franciszek Zabiegała.

MOCNE UDERZENIE

Zaczęło się od "mocnego uderzenia". Jeszcze w 1963 roku nowo powstała Spółdzielnia rozpoczęła pierwsze inwestycje, przeznaczając na ten cel prawie 30 tys. złotych. Przystąpiono do budowy pięciu bloków na osiedlu "Sadek" w Czeladzi, czterech na osiedlu Kołątaja w Dąbrowie Górniczej i trzech na osiedlu "Piękna" w Zagórz. W ciągu roku oddano 294 mieszkania.

Po 10 latach istnienia Spółdzielnia "Zagłębie" mogła się pochwalić około 7 tysiącami mieszkań i ponad setką lokali użytkowych. Mieszkania budowano w trzech formach - spółdzielczego budownictwa powszechnego, zakładowego i resortowego. Utworzono także specjalny Dział, Projektowy, co było ewenementem w skali kraju, oraz Zakład Remontowo - Budowlany, który zajmował się przede wszystkim inwestycjami, zaś bieżące remonty wykonywały brygady specjalistyczne. Nowe osiedla powstawały nie tylko na deskach kreślarskich - jednym z największych osiągnięć tamtych czasów jest osiedle Rudna IV. Udało się je pięknie zagospodarować, mimo kłopotów wynikających przede wszystkim z trudności terenowych.

W 1972 roku Spółdzielnia przekształciła się z lokatorskiej w lokatorsko - własnościową, dając możliwość posiadaczom mieszkań nabycia praw własnościowych, a członkom oczekującym - wyboru między mieszkaniem lokatorskim a własnościowym.

WŁASNymi SIŁAMI

Wprawdzie inwestycje spółdzielcze kwitły ale... Ciągle wielu młodych ludzi mogło tylko marzyć o własnym M-ileście. Zwłaszcza, że nie każdego z nich było stać na wymagany wkład mieszkaniowy. Właśnie z myślą o nich MGSM "Zagłębie" jako pierwsza spółdzielnia w Polsce podjęła próbę budowy domów przy pomocy członków ZMS.

Mogli oni odpracować wkład, pomagając przy budowie domów. A, że nic tak nie cieszy jak "przyłożenie" ręki do budowy własnego mieszkania - to, co było eksperymentem, przerodziło się później w tzw. patronat młodzieżowy, dzięki któremu powstało wiele ponadplanowych mieszkań.

13 sierpnia 1966 roku przy ulicy Żeromskiego oddano do użytku pierwszy blok wzniesiony przy współudziale członków ZMS, następne oddano na osiedlu Kołątaja i Sadek w Czeladzi.

Wspomniany już Zakład Remontowo - Budowlany przy pomocy spółdzielców wybudował 12 bloków. W podobny sposób powstawały garaże, sklepy, przedszkola, świetlice, place zabaw i alejki wewnątrzosiedlowe. System gospodarczy w tym wypadku zdał egzamin. Choć może nie do końca, albowiem ze względu na niedostateczne zaopatrzenie w materiały i brak fachowców nie udało się zrealizować wszystkich planów.

PRZEŁOM

Był rok 1974. Przez poprzednich kilkanaście lat w Sosnowcu działały równoległe dwie Spółdzielnie Mieszkaniowe. Obie miały niezaprzeczalne osiągnięcia. I nie wiadomo jak

potoczyłyby się ich losy, gdyby nie... ogólne założenia polityczno - gospodarcze. Otóż właśnie zgodnie z tendencją do tworzenia wielkich podmiotów gospodarczych, powstała koncepcja połączenia obu Spółdzielni.

Na Walnym Zebraniu Przedstawicieli Członków przyjęte zostały stosowne uchwały i 25 kwietnia 1974 roku Sąd Powiatowy w Sosnowcu zarejestrował Sosnowiecką Spółdzielnię Mieszkaniową

Pierwszym prezesem został Franciszek Zabiegała, dotychczasowy prezes "Zagłębia".

I to był przełom. W miarę szybko uporządkowano sprawy organizacyjne i zabrano się do pracy. A było co robić. Zwłaszcza, że po reformie administracyjnej obszar Sosnowca powiększył się o ponad 90 kilometrów kwadratowych. Čwierć miliona jego mieszkańców musiało przecież gdzieś mieszkać.

Za miedzą powstawała Huta "Katowice", przybywało ludzi, kwitł przemysł. Sosnowiec stał się wielkim placem budowy. Nie ma dzielnicy gdzie nie byłoby spółdzielczych domów i domków, bo choć 90 procent budynków stanowiły wielopiętrowe bloki, to zaczęto również budować domki jednorodzinne - np.: w rejonie ulicy Naftowej.

Także w 1974 roku w czerwcu, ze struktur SSM wyodrębniła się Czeladzka Spółdzielnia Mieszkaniowa.

LATA ROZKWITU

TEMPO...TEMPO

W latach siedemdziesiątych niemal dwukrotnie wzrosła liczba mieszkańców Sosnowca. Nie tylko dlatego, że bardzo intensywnie rozwijał się tu przemysł. W 1975 roku miastu przybyły cztery nowe dzielnice, a wśród nich "Zagórze" wówczas nazywane przez niektórych reliktem nędzy. Należało natychmiast wziąć się do roboty i tak też się stało.

Zagórze, a także Środulą, Milowice, Dańdówka, Kazimierz, Pogoń stały się gigantycznymi placami budowy. Znikały stare szpetne rudery, a w ich miejsce w błyskawicznym tempie powstawały nowe bloki. Można się spierać czy budownictwo wielkopłytowe jest ładne i estetyczne, nie można jednak polemizować z faktami - a te dowodzą, że tysiące ludzi zamieszkało w nowiutkich mieszkaniach, nie martwiąc się o grzyb na zawilgoconych ścianach, przeciekający dach, czy węgiel do pieca kaflowego. Zresztą doświadczenie mówi, że nawet szeregowe, takie same bloki, mogą mieć swój urok.

W latach 1971 - 1975 w Sosnowcu oddano do użytku 4 tysiące nowych mieszkań, mniej niż w samym tylko 1977 roku... W ostatnim pięcioleciu lat 70 oddano w sumie prawie 16 tysięcy mieszkań. Paradoksem jednak jest, że właśnie w tym czasie wydłużył się czas oczekiwania na mieszkanie. Działo się tak dlatego, że mieszkania przydzielano przede wszystkim zakładom pracy, głównie Hucie "Katowice", a rolę Spółdzielni próbowano ograniczyć do działalności inwestorskiej.

OSIEDLA JAK MIASTA

Przejeżdżając przez Zagórze czy Środulę, osiedle Piastów czy Kilińskiego ma się nieodparte wrażenie, że jest się po prostu w małym miasteczku. Choć właściwie nie ma tu - jak w małych miastach - rynków, to jednak każde z tych osiedli czy dzielnic jest niemal

zupełnie samowystarczalne. Są tu przecież ciągi handlowe, szkoły, przedszkola, kluby, kawiarnie, kościoły...

Kiedy kończono budowy znikły dźwigi i koparki, powoli zazieleniały się skwery, a błotniste ścieżki systematycznie pozamieniały się w normalne drogi wewnątrzsiedlowe.

Tymczasem zmieniała się sytuacja polityczna i gospodarcza w kraju. Nadeszły trudne lata 80. Kryzys dotknął wszystkich gałęzi gospodarki, także budownictwo.

W 1981 roku Sosnowiecka Spółdzielnia Mieszkaniowa oddała jeszcze prawie półtora tysiąca nowych mieszkań, rok później tylko 305. Nie tylko dlatego, że budownictwo borykało się z kłopotami. Czas generalnego chaosu sprzyjał bowiem przekształceniom i zmianom.

Nadszedł czas podziałów... .

PIERWSZY PODZIAŁ

Właśnie w maju 1981 roku utworzono, a raczej wydzielono ze struktur Sosnowieckiej Spółdzielni Mieszkaniowej Spółdzielnię "Hutnik" z siedzibą w Sosnowcu - Zagórze.

Jej prezesem został Andrzej Górnicki.

Oficjalnym powodem decyzji o jej powołaniu był olbrzymi wzrost zasobów mieszkaniowych, z których administrowaniem nie mogła sobie poradzić SSM. Nowo powstała Spółdzielnia miała i ma za zadanie prowadzenie nowych inwestycji, oraz zarządzanie mieszkaniami wybudowanymi w Zagórze i Klimontowie.

Pozostałe osiedla nadal były w administracji SSM. Jej prezesem był wówczas Waldemar Skurczyński.

Na listach oczekujących na mieszkanie figurowały nazwiska ponad 17 tysięcy członków Spółdzielni. Postanowiono powoli realizować planowanie inwestycyjne.

Zakładano oddawanie około tysiąca mieszkań rocznie. Stawiano kolejne bloki na osiedlach Sielec, Jagiellońska, Środula, 22-Lipca, Traugutta, planowano prace przy budowie domków jednorodzinnych na Naftowej, Brzozowej - Nowaka i w Milowicach. Ocieplano stare budynki, usuwano pojawiające się w najstarszych domach usterki.

Wciąż oddawano do użytku nowe domy - nie było ich już tak dużo jak kiedyś, ale za to... z pewnością były coraz ładniejsze - przykładem tego niech będą domy na osiedlu Kilińskiego czy Traugutta. Oddawano nowe garaże, pawilony usługowe, przychodnie, przedszkola, szkoły. Nie znaczyło to jednak, że wszystko udawało się realizować pomyślnie.

W 1988 roku Spółdzielnia obchodziła 30-lecie. W tym samym roku zmieniły się jej władze - po 10 latach Waldemar Skurczyński przestał być Prezesem SSM (zmarł), a jego miejsce zajął Jan Szot.

GORĄCE DYSKUSJE

Koniec lat 80 i początek 90, to bodaj najtrudniejszy czas w historii Sosnowieckiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Zmieniają się obowiązujące przepisy, powstaje bałagan administracyjny. Rośnie zadłużenie lokatorów wobec Spółdzielni. Nie ma środków na planowane inwestycje, coraz trudniej o kredyty. I jak to zwykle w takich sytuacjach bywa,

toczą się gorące spory o przyszłość Spółdzielni. To z kolei owocuje rozłamem we władzach SSM.

Wybrany pod koniec 1988 roku Zarząd pracuje zaledwie kilkanaście miesięcy. W 1990 roku jego skład zmieniał się kilka razy...

Prezesami zostawali kolejno:

- Jan Szot
- Tadeusz Kawa
- Marek Szelest
- Adam Łuckoś

Jak w kalejdoskopie zmieniały się nazwiska ich zastępców i pozostałych członków, zmieniał się skład Rady Nadzorczej.

Wszystko to doprowadziło do tego, że 15 grudnia 1990 roku Sosnowiecka Spółdzielnia Mieszkaniowa rozpadła się na cztery niezależne części - powstały Spółdzielnie Sielec, Centrum i Śródula.

To co zostało z tzw. zasobów mieszkaniowych było pod administracją Sosnowieckiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Kolejne trzy lata nie należały do najpomyślniejszych. Do użytku zostało oddanych nieco ponad 600 mieszkań i 37 domków jednorodzinnych, a spory podziałowe nasilały się i nie widać było ich końca.

NA PRZEŁOMIE WIEKÓW

W marcu 1993 roku Rada Nadzorcza Spółdzielni powołała na stanowisko Prezesa Zarządu i Dyrektora Spółdzielni Ireneusza Majewskiego, który zajmuje to stanowisko do chwili obecnej.

Zaczęły się lata powolnej stabilizacji i naprawianie tego co zostało zaniedbane i nie dokończone.

Do najważniejszych zadań Spółdzielni należały sprawy związane z zakończeniem i rozliczeniem finansowym robót z zakresu usuwania wad technologicznych, ostateczne rozliczenie spraw związanych z podziałem Spółdzielni w 1990 roku, redukcja zadłużeń wobec dostawców mediów i banków, zmniejszenie zadłużeń czynszowych naszych lokatorów oraz zakończenie rozpoczętych inwestycji mieszkaniowych.

W sumie w latach 1991-1997 oddano ponad 700 mieszkań - porównując z latami rozkwitu - to mało, jednak biorąc pod uwagę realne możliwości - mimo wszystko dużo.

Były to osiedla Kilińskiego-Kiepur, Wawel-Kaliska, Plonów-Stawowa, Maliny i Wieczorka. Do wykonania powyższych zadań niezbędnym było opracowanie programu naprawczego Spółdzielni, który w latach 1994-1998 został w pełni zrealizowany.

W 1995 roku rozpoczęto realizację wieloletniego programu termomodernizacji zasobów mieszkaniowych obejmującego instalowanie liczników wody, ciepła, zaworów termostatycznych, podzielników kosztów centralnego ogrzewania oraz ocieplania budynków mieszkalnych. Program ten jest nadal realizowany w zakresie systematycznego ocieplania budynków mieszkalnych.

Początek XXI wieku to okres własnościowych radykalnych zmian ustawodawczych dotyczących funkcjonowania spółdzielczości mieszkaniowej. Kolejne Zebrania Przedstawicieli Członków Spółdzielni dokonywały zmian statutowych dostosowujących je do obowiązujących przepisów prawnych.

Koniec lat 90-tych oraz lata 2001-2007 to następne lata rozwoju naszej Spółdzielni - powstało kilkanaście nowych budynków, kilkaset garaży oraz kilkadziesiąt lokali użytkowych na osiedlach Kilińskiego-Kiepur. Wybudowano kolejne kompleksy garażowe przy ul. Hallera, Stawowej, Bydgoskiej, Kilińskiego-Kiepur w Sosnowcu.

Działalność społeczno-kulturalna na naszych osiedlach skupiała się wokół trzech klubów osiedlowych: "Kalinówka", "Rudna", "Ziemowit". Spotkania mieszkańców, młodzieży i dzieci w ramach prowadzonej tam działalności stały się stałym i nierozzerwalnym elementem naszej Spółdzielni.

TROCHĘ STATYSTYKI

SKŁAD RAD NADZORCZYCH W LATACH 1987 - 2013

11.VI.1987 - 27.III.1990

- Ronald Stasiak - Przewodniczący
- Krystian Macała - Zastępca Przewodniczącego
- Bogumił Czekał - Zastępca Przewodniczącego
- Krystyna Kowalska - Sekretarz
- Józef Mirosławski
- Jarosław Sokołowski
- Bogusław Czech
- Igor Chylak
- Jerzy Grałek
- Krystyna Szotek
- Romuald Jelonek
- Ryszard Kuczyński
- Bogusław Linnert
- Stanisław Lis
- Andrzej Markowski
- Iwona Raczowska - do września 1989 roku
- Janusz Topolski
- Krystyna Widera

27.III.1990 - 27.VI.1991

- Eugeniusz Bogus - Przewodniczący
- Ewa Zając - Zastępca Przewodniczącego do czerwca 1990
- Tadeusz Kawa - Zastępca Przewodniczącego do 31.III.1990
- Tadeusz Zabrzewski - Sekretarz do czerwca 1990
- Roman Majewski - Sekretarz od czerwca 1990
- Michał Reder - Członek do września 1990
- Wirgiliusz Bartosik
- Stanisław Rusin
- Marek Knapczyk

- Piotr Łuć
- Ryszard Misala
- Witold Ślęzak
- Andrzej Czerwiński
- Maciej Gawior - Zastępca Przewodniczącego od marca 1990
- Stefan Urantówka
- Andrzej Witkowski
- Jan Puszczewicz - Członek do 31.III.1990
- Stefan Żak - Członek do listopada 1990
- Mirosław Milewski - Członek od czerwca 1990
- Waldemar Ocieczek - Członek od czerwca 1990

27.VI.1991 - 29.VI.1995

- Józef Mirosławski - Przewodniczący do 9.I.1992
- Mieczysław Zelik - Przewodniczący od 25.III.1992 do 29.VI.1993
- Tomasz Kowalik - Przewodniczący od 15.III.1993
- Edward Całka - Zastępca Przewodniczącego do 19.III.1992
- Jolanta Owczarek - Sekretarz do 29.VI.1993
- Jarosław Sokołowski
- Wojciech Kuzior - Członek do 29.VI.1993
- Ewa Pilc
- Dorota Pieczykura
- Ronald Stasiak
- Danuta Hamankiewicz
- Lech Piotrowski
- Jerzy Sowa
- Antoni Przybył - Członek do 29.VI.1992
- Janina Serwiak - Członek do 29.VI.1992
- Marian Wójcik - Członek do 14.III.1993
- Hanna Chalik - Członek do 29.VI.1993
- Ewa Zając - Członek od 20.III.1992
- Marek Sobiegraj - Członek od 9.IX.1992 do 29.VI.1993
- Marek Łyczkowski - Członek od 9.IX.1992 do 29.VI.1993
- Wiesław Sabatowski - Członek do 21.XII.1991
- Tomasz Dębiec - Członek do 29.VI.1993

W dniu 29 czerwca 1993 roku w wyborach uzupełniających do Rady Nadzorczej wybrano następujące osoby :

- Marian Nowak - Zastępca Przewodniczącego
- Halina Zapart
- Witold Bełtowski - Sekretarz
- Jarosław Kassor
- Bogdan Masłoń
- Bogusław Belski
- Mirosława Czepczor
- Janina Derdaś

Skład Rady Nadzorczej w roku Jubileuszu wybranej 27.VI.1995 roku

- Witold Bełtowski - Przewodniczący
- Tomasz Kowalik - Zastępca Przewodniczącego
- Janina Derdaś - Sekretarz
- Bogusław Belski
- Bogumił Czekał
- Mirosława Czepczor
- Leszek Hepek
- Józef Mirosławski
- Krzysztof Smulski
- Ronald Stasiak
- Halina Zapart
- Krzysztof Kryczek - Członek do listopada 1997 roku

Skład Rady Nadzorczej wybranej na ZPCz w dniu 02.VI.2000 roku

- Witold Bełtowski - Przewodniczący
- Tomasz Kowalik - Zastępca Przewodniczącego
- Janina Derdaś - Sekretarz
- Bogumił Czekał
- Mirosława Czepczor
- Leszek Hepek
- Jerzy Hetmańczyk
- Krzysztof Kryczek
- Krzysztof Smulski
- Ronald Stasiak
- Monika Stryszowska
- Jan Szczerbowski

Skład Rady Nadzorczej wybranej na ZPCz w dniu 20.V.2005 roku

- Witold Bełtowski - Przewodniczący
- Tomasz Kowalik - Zastępca Przewodniczącego
- Mirosława Czepczor - Sekretarz
- Bogumił Czekał
- Leszek Hepek
- Jerzy Hetmańczyk
- Krzysztof Kryczek
- Lesław Marynka
- Barbara Masłoń
- Helena Masłowska-Hałaś
- Krzysztof Smulski
- Ronald Stasiak
- Monika Stryszowska

Skład Rady Nadzorczej wybranej na WZCz w dniach 11, 14-16.VI.2010 roku

- Mirosława Czepczor - Przewodnicząca
- Mirosław Wątek - Zastępca Przewodniczącego

- Witold Bełtowski - Sekretarz
- Bojkowska Monika
- Waldemar Czarnecki
- Henryk Dobrzański
- Janina Derdaś
- Tomasz Kowalik
- Helena Masłowska
- Roland Stasiak
- Krzysztof Smulski
- Jolanta Szczurek

Skład Rady Nadzorczej wybranej na WZCz w dniach 3-6.VI.2013 roku

- Mirosława Czepczor - Przewodnicząca
- Mirosław Wątek - Zastępca Przewodniczącego
- Witold Bełtowski - Sekretarz
- Monika Bojkowska
- Adam Mamak
- Henryk Dobrzański
- Janina Derdaś
- Jerzy Łakomski
- Bogdan Roztropowicz
- Elżbieta Kiwior
- Krzysztof Smulski
- Alicja Cierpiat

Skład Rady Nadzorczej wybranej na WZCz w dniach 30-31.05.2016 i 1-2.06.2016r.

- Pan Tomasz Kowalik - Przewodniczący
- Pan Adam Mamak - Z-ca przewodniczącego
- Pani Jolanta Szczurek - Sekretarz
- Pan Waldemar Czarnecki
- Pan Michał Górski
- Pan Lucjan Cylupa
- Pani Elżbieta Rybak
- Pan Jerzy Łakomski
- Pan Bogdan Roztropowicz
- Pani Elżbieta Kiwior
- Pan Józef Gębala
- Pani Halina Witkiewicz

Skład Rady Nadzorczej wybranej na WZCz w dniach 03-06.06.2019r.

- Pani Mirosława Czepczor - Przewodnicząca
- Pan Mirosław Wątek - Z-ca Przewodniczącej
- Pan Witold Bełtowski - Sekretarz
- Pan Lucjan Cylupa
- Pan Waldemar Czarnecki
- Pan Henryk Dobrzański
- Pan Józef Gębala

- Pan Michał Górski
- Pan Tomasz Kowalik
- Pani Elżbieta Rybak
- Pani Jolanta Szczurek
- Pani Halina Witkiewicz

DOTYCHCZASOWI PREZESI SPÓŁDZIELNI

- mgr inż. Zdzisław Stanek - Prezes MSM "Nasz Dom" (1958-1962)
- mgr Jerzy Machniak - Prezes MSM "Nasz Dom" (1962-12.I.1973)
- inż. Leszek Rudzki - Prezes SM "Nasz Dom"(13.I.1973-30.VI.1974)
- mgr Marian Las - Prezes MGSM "Zagłębie" (13.I.1963-30.IX.1968)
- mgr inż. Antoni Jędrusik - Prezes MGSM "Zagłębie" (1.I.1968-30.IX.1972)
- mgr Franciszek Zabiegała - Prezes SSM (1.IV.1974-31.I.1977)
- mgr Waldemar Skurczyński - Prezes SSM (10.II.1977-6.XI.1988)
- inż. Jan Szot - Prezes Zarządu (8.XI.1988-31.III.1990)
- mgr Tadeusz Kawa - Prezes Zarządu (11.IV.1990-12.X.1990)
- mgr Adam Łuckoś - Prezes Zarządu (5.XII.1990-20.III.1992)
- mgr Edward Całka - Prezes Zarządu (20.III.1992-15.III.1993)
- mgr Ireneusz Majewski - Prezes Zarządu od 16.III.1993